

همه اسباب، چون قلم است در دست قدرت حق؛ تا او نخواهد قلم نچنبد. [مُلای رومی]

برترین‌ها در انتخاب برتر

واژه‌های از آب گذشته

با کله‌های کامپیوتر

قدم زدن در کوچه پس کوچه‌های جوامع مجازی فوت و فن خاص خودش را دارد؛ یا باید راه‌بلد بود و یا این که راهنما داشت. وگرنه بعید نیست چشم باز کنی و ببینی از مسیر بیرون رفته‌ای و گم شده‌ای. شاید با بستن پنجره‌ها بتوان راه فراری پیدا کرد اما این وسط با مشکلی که روبه‌رو می‌شوی در بسته‌ی زمان است، زمانی که می‌شد آن را حفظ کرد و ارزان از دست نداد.

پرونده‌ی این شماره در مورد همین فضای جامعه‌های مجازی است. درباره‌ی آدم‌هایی که در این فضا بزرگ شده‌اند. پسرهای این نسل قبل از هر فضای اجتماعی دیگر، معمولاً از گیمنت‌ها سر در می‌آورند. همان‌طور که مسترهای اینترنت گرایش هم درباره‌ی آن صحبت کرده‌اند. آدم‌هایی که با بازی و گیمن شروع کرده‌اند و پس از مدتی راه خودشان را در دنیای فن‌آوری اطلاعات یافته‌اند و حالا چندهزار دنباله‌رو دارند.

راه‌بلد‌ها زیادتر از این حرف‌ها هستند. کسانی که بلدند وب را بنویسند، کم نیستند. این ما هستیم که باید مکان فعالیت‌مان را مشخص کنیم. چه جامعه‌ای برای من بهتر است؟ دوستان من کجا فعالیت می‌کنند؟ شخصیت مجازی‌ام را چگونه بنا کنم؟ سایت‌ها و درگاه‌های اینترنتی زیادی هستند که هر چند بسیار برای مفید هستند، ما آن‌ها را نمی‌شناسیم. اکثر ما دنبال فعالیت در یک فضای سرگرم کننده هستیم تا وقت فراغت‌مان را پر کند.

در پرونده این شماره سعی کرده‌ایم آدم‌های راه‌بلد اینترنت شهر را معرفی کنیم تا در یک جا فضاهای بومی مجازی شهر را بشناسید و سپس رفته‌ایم سراغ سایت‌هایی که هرچند با عنوان زنان ساخته شده‌اند اما همه می‌توانند به صورت تخصصی از آن‌ها استفاده کنند. سایت‌هایی که اوقات فراغت‌مان را تلف نمی‌کنند.

روز خبرنگار در کنار سفره افطار

شهرستان گراش؛ گرمی معاون فرماندار؛ و جمعی از مسئولان ادارات به همراه خبرنگاران و روزنامه‌نگاران و فعالان عرصه خبری در این مراسم حضور داشتند.

در پایان برنامه لوح تقدیرهایی که به امضای حمیدرضا کریمی‌فرد، فرماندار شهرستان گراش؛ میرزا اکبری، رییس اداره ورزش و جوانان؛ و فریدون اسدی، رییس جهاد کشاورزی رسیده بود، به چند تن از خبرنگاران و روزنامه‌نگاران فعال شهرستان تقدیم شد.

در آستانه فرا رسیدن روز خبرنگار و در یکی از آخرین شب‌های ماه رمضان، از فعالان عرصه‌ی رسانه گراش در یک مراسم افطاری تجلیل شد.

این مراسم روز سه‌شنبه، شانزدهم مردادماه ۹۲، به میزبانی دو اداره‌ی «ورزش و جوانان» و «جهاد کشاورزی» شهرستان گراش در باغ نور برگزار شد. حجت الاسلام حسینی، امام جمعه گراش؛ مهندس کریمی‌فرد، فرماندار شهرستان گراش؛ سرهنگ کریمی‌راد، جانشین فرماندهی نیروی انتظامی

هفته‌نامه تابستانی موسسه هفت پرکه گراش

هفت‌سانه ما

دبیر تحریریه | ممدامین نوبهار

تو خود حجاب خودی...

بچه که بودیم یک خوردنی هله‌هوله بود در هیبت پودر رخت‌شویی آنزیم‌دار که اکثریت‌شان سفیدند و تک و توک آبی. این را از دبی برای ما سوغات می‌آوردند. نه شکم را پر می‌کرد و نه طعم لذیذی داشت؛ طعم خاص نوشابه‌ای بود. اما باز هم بین بچه‌ها طرفدار زیاد داشت. جذابیت این پودر به این بود که وقتی با بزاق مخلوط می‌شد، صدا می‌داد. یک صدای زیر و مداوم از تجزیه دانه‌دانه پودر در مغز آدم می‌پیچید. نه این که صدا دادن لذت‌بخش باشد، نه! این که صدا را از یک منبع متفاوت می‌شنیدی جذاب بود. یک صدا از درون جعبه و ته حلق؛ برعکس اکثر صداها. حتی بزرگ‌ترهای ما از این پودر به عنوان اهرم ساکت‌کننده بچه‌های شر و شور استفاده می‌کردند. وقتی این پودر را به یک بچه می‌دادند سکوت می‌کرد و به یک سمت خیره می‌شد. در حقیقت بچه به چیزی خیره نشده و تمام حواسش را روی تحلیل صداها متمرکز می‌کرد. در سکوت بیش‌تر می‌شد روی صداها تمرکز کرد. این بود که حرف نمی‌زدیم و به صداها خیره می‌شدیم.

حالا این سوال پیش می‌آید که مگه صداها دیگری در درون بدن‌مان تولید نمی‌شود؟ یا آن‌ها را نمی‌شنویم؟ همه‌مان خوب می‌دانیم که صدای قورت‌دادن بزاق، قلب و حتی صدای معده و روده از درون بدن تولید می‌شوند. اما هیچ‌وقت به آن‌ها دقت نمی‌کنیم و برای‌مان لذت‌بخش نیستند.

هر روز آدم‌هایی را می‌بینم که در فضای مجازی و حقیقی از دست روزگار ناله و درد دل می‌کنند. قضیه خیلی پیچیده نیست. از اتفاقات عادی هر روزمان لذت نمی‌بریم. باید اتفاقات جدید را در همان جای عادی همیشگی ایجاد کنیم. درون خود خودمان!

وب‌مسترهای گراشی از خودشان می‌گویند

مسترهای اینترنت گراش

در گفتگو با مهندس عبدالرضا هرمزی:

گیم‌نت‌های شلوغ کجا رفته‌اند؟

پروژه‌ای برای کمک به زنان در حوزه تکنولوژی

مردان کلیک نکنند

عناوین این شماره

با انتشار دفترچه انتخاب رشته ۹۲، مشخص شد امسال ۱۵۰ دانشجوی دولتی به گراش می‌آیند. رشته‌ی پرستاری آخرین رشته‌ای است که در دانشکده علوم پزشکی امام صادق گراش راه‌اندازی شده است.

نماز عید فطر گراش مثل سال‌های گذشته در دو محل برگزار شد. نماز امسال در حسینیه اعظم به امامت حجت‌الاسلام حسینی، امام جمعه و حسینیه چهارده معصوم، به امامت حجت‌الاسلامی معصومی اقامه شد.

گراش در هفته گذشته

گفتگو با مهندس عبدالرضا هرمزی،
معاون صنف رایانه گراش،
درباره‌ی تعطیلی گیم‌نت‌های بزرگ شهر

مسترهای اینترنت گراش

مهدی مشتاقی

گیم‌نت‌های شلوغ کجا رفته‌اند؟

مهدی مشتاقی

گیم‌نت حسابی شلوغ بود، چند نفر هم که در لیست انتظار بودند کنار دوستان در حال بازی‌شان ایستاده و از هیجان بازی آن‌ها لذت می‌بردند. تابستان که می‌آید، بسیاری از جوانان و نوجوانان گراشی شب و روز را در گیم‌نت‌ها می‌گذرانند.

در چند سال اخیر گیم‌نت‌های معروفی مثل هرمز، رایانت، جام جم و پادینا تعطیل شده‌اند. کنجکاو شدم دلیل آن را بدانم. به سراغ مهندس هرمزی معاون صنف خدمات رایانه‌ای گراش رفتم. مهندس هرمزی در جواب گفت: «از مهم‌ترین دلایل بسته‌شدن گیم‌نت‌های معروف شهر می‌توان به چند مورد اشاره کرد. اولین دلیل کمبود بودجه است؛ طلب‌ها که زیاد می‌شود جمع‌آوری آن خیلی سخت است. چون هیچ مدرکی نیست که بگوید آن افراد از بازی‌های گیم‌نت استفاده کرده‌اند؛ دلیل دیگر این است که گیم‌نت‌های زیادی در محله‌ها راه‌اندازی شده‌اند که اکثرشان مجوز نداشتند و این موضوع رقابت ناسالمی را بین گیم‌نت‌های جدید و گیم‌نت‌های معروف و قدیمی به وجود آورد که نتیجه‌ی آن سوددهی کم برای گیم‌نت‌های معروف بود.

دلیل دیگر استهلاک بالای وسایل و ابزار در گیم‌نت‌ها است. مثلا امکان دارد دستگاهی بر اثر بازی‌های زیاد و روشن‌بودن دائمی بسوزد و یا دچار نقص شود.»
شاید برایتان جالب باشد بدانید در حال حاضر چه گیم‌نت‌های جدید و معروفی در شهر وجود دارد که جایگزین گیم‌نت‌های قدیمی شده‌اند. گیم‌نت ردلاین و آلفا را می‌توان جزو گیم‌نت‌های معروف و تازه نفس شهر به حساب آورد.

از تعداد گیم‌نت‌های شهر که پرسیدیم مهندس هرمزی این‌گونه پاسخ داد که: «با توجه به اینکه اکثر گیم‌نت‌ها محله‌ای هستند و مجوز ندارند، شمارش دقیق گیم‌نت‌های گراش کاری سخت و مشکل است و فعلا از عهده‌ی ما برنمی‌آید. در نتیجه نمی‌توانیم پیش‌بینی کنیم چه تعداد گیم‌نت در شهر وجود دارد.»

زندگی این روزهای ما با وسایل ارتباط جمعی گره خورده است. قبلا رادیو و تلویزیون این کار را یک‌طرفه انجام می‌دادند، اما امروز انجمن‌ها و شبکه‌های اجتماعی به صورت دو طرفه وظیفه اطلاع‌رسانی را به عهده گرفته‌اند. در شبکه‌های مجازی و انجمن‌های محله یک شبکه دوستانه تشکیل می‌شود که علاوه بر زندگی مجازی، در دنیای حقیقی نیز با هم ارتباط بیشتری می‌گیرند. شبکه‌هایی که با فعالیت‌های حقیقی اجتماعی‌شان در جهت بهبود فرهنگ جامعه و شهر تلاش می‌کنند. پشت هر کدام از این دامین‌های شلوغ و پر از آدم یک نفر ایستاده است که جرات ساخت شبکه و پیگیری مداوم آن را داشته است. در این شماره به معرفی پنج نفر از وب‌مسترها و ادمین‌های گراشی رفته‌ایم و از آن‌ها خواسته‌ایم درباره‌ی خودشان برایمان بنویسند.

احمد اسدی

تاریخ تولد: ۱۳۷۰/۷/۱

تاهل: در آستانه ازدواج

مدرک: فوق دیپلم کامپیوتر- دانشگاه آزاد لار

رشته دبیرستانم تجربی بود، نه به‌خاطر این‌که به سلول‌های بدن علاقه دارم، نه! به خاطر این‌که ۹۸ درصد از دوستانم این رشته را انتخاب کرده بودند. از اول دبیرستان صاحب یک کامپیوتر درب و داغان شدم. یکی دو سال فقط مشغول بازی‌های کامپیوتری بودم، بعد از آن بود که به پیشنهاد یکی از دوستانم با دنیای نت آشنا شدم. یادم هست آن زمان یک کارت اینترنت ۱۰ ساعته خریدم و سه چهار روز یک بار به اینترنت سر می‌زدم. حدود دو سه ماه از همان کارت استفاده می‌کردم. سرآخر هم آن کارت ۱۰ ساعته را تمام نشده و گم کردم!

ولی جالبی قضیه اینجاست که پسوردش رو حفظ شده بودم و الان در هر سایتی که عضو می‌شوم از همان پسورد استفاده می‌کنم.

سایت ما روز به روز در حال پیشرفت می‌باشد. ابتدا نام این سایت «توخالی» بود که پس از ۸ ماه به نام ندای فردا تغییر یافت.

www.Nedayefarda.com

تعداد کاربران: ۲۰۰۰ نفر

مهدی عالمی

تاریخ تولد: ۱۳۵۹/۱/۲

تاهل: متاهل

مدرک: کارشناسی کامپیوتر

مهدی عالمی سازنده قدیمی‌ترین و بزرگترین انجمن گراشی‌ها است. او در کنار انجمن مجازی رایانت، شرکت رایانت را نیز راه‌اندازی کرده است که خدمات کامپیوتری ارائه می‌کند. رایانت در سال ۲۰۰۵ راه‌اندازی شده است.

forum.RAYANET.com

تعداد کاربران: ؟

محسن امانی

تاریخ تولد: ۱۳۷۱/۲/۱۹

تاهل: مجرد

مدرک: پیش‌دانشگاهی ادبیات و علوم انسانی

سال ۲۰۰۰ یا ۲۰۰۱ بود که خانواده‌ام برایم کامپیوتر تهیه کردند و دنیای کامپیوتر را با بازی‌های کامپیوتری شروع کردم! بازی‌های سبکی که معمولا پسر خاله‌ام برای‌ام نصب می‌کرد. بعد از چند سال با یاهو مسنجر آشنا شدم و خط آغاز ورود من به دنیای اینترنت هم همین بود. خیلی برایم جالب بود که بتوانم با افرادی که در شهرها یا کشورهای دیگر هستند به‌صورت متنی چت کنم یا صدایشان را بشنوم! علی و محمد، بهترین داداش‌های دنیا؛ مشوق من در دنیای کامپیوتر بودند و بهترین امکانات و تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری را از داخل و خارج کشور برای‌ام تهیه می‌کردند.

پیشرفت‌ام در دنیای اینترنت و طراحی صفحات وب را علاوه بر افراد نامبرده مدیون استاد مهندس اکبری هستیم. در این سالها اتفاقات و رخداد‌های را پشت سر گذاشته‌ام. به مدت ۲ سال عضو گروه پشتیبانی جومفا(جوملا فارسی) بودم و از آن‌جا اطلاعات خیلی خوبی در زمینه‌ی PHP و mysql به‌دست آوردم؛ چکیده‌ی فعالیت‌ام افتتاح ۲ انجمن بزرگ بود. تالار گفتگمانی که به شخص دیگری واگذار کردم و آن موقع آمار جهانی‌اش در آکسا زیر ۲۰ هزار بود و هم‌اکنون هم در تالار گفتگمان «نبض‌فردا» مشغول هستیم که وابسته به شهر یا گروهی خاص نیست.

www.NabzeFarda.com

تعداد کاربران: ۲۲۵۰۰ نفر

مهدی قنبری

تاریخ تولد: ۱۳۶۸/۵/۱۲

تاهل: در تکاپوی ازدواج

مدرک: دیپلم کامپیوتر

قنبری اولین جامعه‌ی مجازی گراش را به راه انداخت. او مغازه‌ی برادرش را سکوی پرتاب خود می‌داند. البته او اظهار دارد که برادرش احمدرضا او را در مغازه‌ی کامپیوتری خود راه نمی‌داده و اکت تحصیلی را بهانه‌ی این کار می‌دانسته است.

اولین فعالیت مجازی او مربوط به سال ۲۰۰۵ در انجمن تازه تاسیس رایانت و با نام کاربری aseman است. وی در انجمن رایانت مدتی به عنوان کوچکترین مدیر در یکی از بخش‌های رایانت فعالیت داشته است. پس از راه‌اندازی انجمن اندیشه نوین به فکر اچ‌منت افتاد. «با فرارسیدن موج شبکه‌های اجتماعی و علاقه کاربران وب به این شبکه‌ها تصمیم گرفتم برای معرفی بیشتر این مقوله به کاربران منطقه پایگاهی بر اساس مبانی شبکه‌های اجتماعی ایجاد کنم. همچنین می‌شد از این پایگاه به عنوان مکانی سالم استفاده کرد و فعالیت‌ها را جهت‌دار کرد. به همین منظور سیستم میکرو بلاگ در نظر گرفته شد و نام آن هم اچ‌منت انتخاب شد. به معنی رفتن به نت و البته نت اچ‌می‌ها. اچ‌منت به نظر من فرزند اندیشه نوین محسوب می‌شود.»

او حالا پس از راه‌اندازی سایت اچ‌منت شرکت شهر الکترونیک را نیز راه‌اندازی کرده تا بهتر بتوانند این مجموعه و خدمات آن را گسترش دهد.

www.ACHOMNET.ir

تعداد کاربران: ۴۵۰۰ نفر

محمد رضا آرمان مهر

تاریخ تولد: ۱۳۷۲/۴/۳

تاهل: مجرد

مدرک: دانشجوی کاردانی گرافیک

او جوان‌ترین مدیر بین مدیرهای جوامع مجازی است. با این وجود او را می‌توان یکی از شاخص‌ترین مدیران گراشی به حساب آورد. مدتی به عنوان مدیر یکی از بزرگترین جوامع مجازی ایران فیس‌نما مشغول به فعالیت بود. اما هم‌اکنون به عنوان مدیر جامعه‌ی ندای فردا در کنار اسدی فعالیت می‌کند.

آرمان مهر همچنین در رشته‌ی اورکلاک نیز فعال است و با محمدعلی دلاوران یک تیم اورکلاک را تشکیل داده است.

www.Nedayefarda.com

تعداد کاربران: ۲۰۰۰ نفر

واژه‌های از-آب-گذشته

ملیحه قدسی

پدربزرگم قسمتی از جوانی‌اش را به خاطر مسائل شغلی در خارج از کشور گذرانده است. خاطره‌ها و قصه‌های پدربزرگ همیشه شنیدنی است و لذت هم‌صحبتی با او را دوچندان می‌کند. وقتی با او هم‌کلام می‌شوم، حین صحبت کردنش متوجه واژه‌هایی می‌شوم که ریشه در زبان اچمی ندارد و از زبان‌های دیگری مثل عربی و انگلیسی وارد گویش اچمی شده‌اند. البته چون این کلمات با گویش اچمی «گراشی» درآمیخته‌اند کمی با تلفظ اصلی خودشان تفاوت دارند اما معنای اصلی را می‌رسانند.

مثلاً بیشتر پدربزرگ‌ها به ماشین حساب می‌گویند «کلکلیته» که از واژه CALCULATOR در زبان انگلیسی وارد زبان ما شده است. یا گوجه فرنگی را به «تاماتا» می‌شناسند که از ریشه TOMATO انگلیسی و سیب‌زمینی را از «بطاطه» عربی گرفته‌اند. وقتی می‌خواهند بگویند یک لیوان آب بریز می‌گویند یک «گِلاس» آب بریز که از GLASS وام گرفته شده است. پدربزرگ به حوله «تَوَل» TOWEL می‌گوید و گاهی اوقات به جای واژه بیمارستان از کلمه‌ی «آسپیتال» HOSPITAL و به جای ساختمان از واژه‌ی «بلدینگ» BUILDING استفاده می‌کند. پدربزرگ‌های خارج‌رو معمولاً به کت‌های بلندشان «آیر کیت» OVER COAT می‌گویند.

بعضی کلمات هم هستند که از زبان عربی وارد گویش ما شده‌اند، اگر دقت کرده باشیم بعضی از بزرگترها به یخچال «تلاجه» و به دمپایی «تعلثن» می‌گویند. آن‌ها بلندگورا «سماعه» می‌گویند.

این کلمات و کلمات زیاد دیگری که در گویش ما استفاده می‌شود به خاطر ارتباطات شغلی و فرهنگی با کشورهای دیگر، مخصوصاً کشورهای حوزه خلیج فارس، توانسته‌اند به گویش ما راه پیدا کنند.

نرگس پای‌بره‌ای

مردان کلیک نکنند پروژه‌ای برای کمک به زنان در حوزه تکنولوژی

بیشتر بخوانید

برایم جالب بود اولین کسی بود که می‌دیدم با داشتن کامپیوتر هیچ استفاده‌ای از آن ندارد و به قول خودش فقط به عنوان دکور، آن گوشه از اتاقش دارد خاک می‌خورد و بلااستفاده مانده! زمانی که می‌پرسم چرا از آن استفاده‌ای نداری؟ می‌گوید: «این کارها مردانه است و خانم‌ها در آن سررشته‌ای ندارند.» پاسخی که می‌دهد برایم چندان خوشایند نیست و نمی‌توانم حرفش را قبول کنم. این حرف را بارها از زبان هم‌شهری‌های گراشی هم شنیده‌ام، شاید این حرف‌ها ترسی به جان بانوان گراشی انداخته که باعث شده کمتر از نت استفاده کنند. اما واقعیت این است که در دنیای مجازی سایت‌هایی وجود دارند که تنها مختص به بانوان است، اگر سری به جوامع مجازی زده باشید متوجه‌ی حضور پررنگ بانوان در این سایت‌ها شده‌اید. گفتم چند نمونه از این سایت‌ها را معرفی کنیم تا هر وقت گذرتان به دنیای مجازی خورد سری هم به این سایت‌ها بزنید.

<http://chibepazam.ir>

«چی بیزم؟» سوال تکراری و هر روزه خیلی از زنان گراشی است. سوالی که یک استرس کلیشه‌ای را به دنبال دارد. چی بیزم، سایتی برای دادن ایده به شما جهت پخت غذاست! در بخش معرفی این سایت نوشته شده است: «اگر سوال شما شام چی بیزم و نهار چی بیزم است. اگر نمی‌دانید برای نهار یا شام یا وعده‌های دیگر غذایی خود چه چیزی را آماده کنید، به کمک چی بیزم می‌توانید با گفتن اینکه چه چیزی در خانه دارید، یک گزینه خوب برای آشپزی بدست آورید. ما به اقتصاد خانواده شما کمک می‌کنیم. دیگر نیازی نیست برای تهیه غذا به خرید جدید بروید. فقط کفایت همان مواد اولیه‌ای که در منزل دارید را از لیست صفحه اصلی انتخاب کنید و بر دکمه چی بیزم کلیک کنید. ما به شما خواهیم گفت چی بیزید.»

بانوان banowan

<http://Banowan.com>

این سایت مورد استفاده‌ی کسانی است که به مقالات و مطالب اجتماعی فرهنگی، کودکان و تربیت بچه‌ها و... علاقه‌مند باشند. بازدیدکنندگان این سایت می‌توانند با عضویت در تالار ویژه بانوان از مطالب جالب و آموزنده آن از طریق ایمیل آگاه شوند.

<http://linkzan.com>

لینک‌زن سایتی است که از دغدغه‌های بانوان می‌گوید و پست‌هایی که در جوامع مجازی، وبلاگ‌ها و انجمن‌ها منتشر شده است را به صورت یک‌جا بازنشر می‌کند. مطالب زیادی هر روز در وبلاگستان زنان تولید و نگاشته می‌شود که ارزشمند بوده و گاه به دلایلی دیده نمی‌شوند. مطالبی که در جایی آرشو نشده و به همین دلیل، قابلیت بازیابی و خوانش چندباره‌ی خود را از دست می‌دهند. بعضی از این پست‌های منتشر شده بسیار مفید و ارزشمند است. لینک‌زن کار را راحت‌تر کرده و مطالب‌های پراکنده را به صورت دسته‌بندی شده در گروه‌های مجزا به بازدیدکنندگان ارائه می‌دهد. علاوه بر پست‌های بازنشری، در لینک‌زن می‌توانید هر ماه مصاحبه با وبلاگ‌نویسان زن، یادداشت‌هایی از وبلاگ‌نویسان، گزارش‌های متنوع از وبلاگستان زنان و گزارش تصویری از فوتبال زنان را بخوانید و ببینید.

irindex.ir/women

سایت مرجع وب‌های فارسی، وب‌سایت‌های ویژه‌ی بانوان را معرفی می‌کند و از طریق فهرست موضوعی آن می‌شود راحت و سریع‌تر آدرس وب‌سایت مورد علاقه را پیدا کرد.

<http://ladybugio>

سایتی مختص بانوان ایرانی که قصد دارد به بانوان کمک کند تا بتوانند بهترین استفاده را از تکنولوژی کنند و در صورت علاقه به طور حرفه‌ای وارد این دنیا شوند و حتی امکان و فرصت کار در شرکت‌های فعال ایرانی را نیز داشته باشند. هدف کفشدوزک بالا بردن جذابیت تکنولوژی برای زنان و آسان‌تر کردن دسترسی به آن است. مطالبی که در وب‌سایت کفشدوزک منتشر می‌شوند، به هیچ وجه به دنبال کشیدن یک خط بین زنان و مردان نیست زیرا اعضای کفشدوزک اعتقاد دارند که آموزش فرآیندی است که تمام افراد جامعه باید در آن شریک باشند، حال می‌خواهند این افراد زن باشند یا مرد. از جمله فعالیت‌های این سایت می‌توان به سه بخش اطلاع‌رسانی، آموزش و حمایت اشاره کرد. در بخش اطلاع‌رسانی این سایت پوشش اخبار و مطالب مربوط به فعالیت زنان در حوزه تکنولوژی و اینترنت از طریق وب‌سایت‌ها و وبلاگ‌های فارسی زبان و همچنین مصاحبه با زنان فعال (مدبران شرکت‌ها و صاحبان کسب و کارهای اینترنتی) در این حوزه می‌پردازد. در بخش حمایت نیز سرمایه‌گذاری روی ایده‌ها و پروژه‌های مستعد از طریق مجموعه‌های حامی پروژه در دستور کار این مجموعه قرار دارد.

هفته‌نامه تابستانی فرهنگی، اجتماعی
شماره چهارم، یکشنبه، ۲۰ مردادماه ۱۳۹۲
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری هفت‌شنبه
مدیر مسئول: مسعود غفوری
سر دبیر: فاطمه یوسفی
دبیر تحریریه: محمدامین نوبهار

نویسندگان این شماره:
مهدی مشتاقی، نرگس پای‌برجای، ملیحه قدسی،
سمیه رادمرد، ریحانه رهنورد، احسان شامحمدی
صفحه‌آرا: محمدامین نوبهار

ارتباط با ما:
تلفن: ۰۷۸۲-۲۲۲۹۹۷۰
پیامک: ۰۹۳۷۴۹۰۹۶۰۰
ایمیل: Haftsaneh@gmail.com
صفحه «هفت‌شنبه» را در سایت
گريشنا دنبال كنيد.

خبر

برترین‌ها در انتخاب برتر

سمیه رادمرد

سیزدهم و چهاردهم مرداد ماه هم‌زمان با شروع انتخاب رشته‌ی داوطلبین کنکور سال ۹۲، همایش «انتخاب برتر» در مدرسه‌ی سیدالشهدا(ع) گراش برگزار شد. این همایش ساعت ۱۶ بعد از ظهر شروع و تا اذان مغرب ادامه داشت و به دلیل استقبال زیاد داوطلبین، سه‌شنبه پانزدهم مرداد ماه نیز تمدید شد. در مجموع حدود هفتاد داوطلب با پرداخت هزینه‌ی پنج هزار تومانی در این همایش ثبت نام کردند، تفاوت همایش امسال نسبت به سال‌های گذشته کمک گرفتن از نرم‌افزار تخصصی سازمان آموزش و پرورش است این نرم‌افزار را دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف طراحی کرده‌اند. این نرم‌افزار با توجه به رتبه‌ی دانش‌آموزان

احتمال قبولی آن‌ها در رشته و دانشگاه‌های سطح کشور را تخمین می‌زد و داوطلبین بر اساس کارنامه‌ی عملی‌شان و با کمک از این نرم‌افزار می‌توانستند انتخاب رشته‌ی مطمئن‌تری داشته باشند. از دیگر برنامه‌ها و امکانات این همایش امکان مشاوره‌ی دانش‌آموزان برای انتخاب مناسب‌تر با دانش‌جویان برتر دانشگاه‌های کشور بود. این برنامه تنها مختص دانش‌آموزان گراشی نبود و از شهرهای اوز، بیرم و روستاهای اطراف نیز استقبال خوبی از همایش انتخاب برتر شد. از نکات قابل توجه این همایش می‌توان به حضور رتبه‌های برتر سال‌های گذشته و امسال به عنوان مشاورین و برگزارکنندگان همایش اشاره کرد.

آ آ ئه، یک بازی خاطره‌انگیز

ریحانه رهنورد

دیرینگ، دیرینگ، دیرینگ...
زنگ استراحت به صدا در می‌آید. بچه‌ها گچ بدست کلاس را ترک می‌کنند. انگار هر گوشه‌ی حیاط را اجار کرده باشند، حیاط پر بود از خانه‌های ۸ یا ۵ تایی لی‌لی، همان آ آ آ خودمان.
سنگ پرتاب بازی‌شان، پوست نارنگی بود.
- آ یکه؟
- آ
- آ دوئه؟
- آ...
- آ پنجه؟
- آ
تا این که زنگ کلاس به صدا در می‌آید.
اصولا هیچ‌وقت آب سال اولی‌ها با سال دومی‌ها توی یک جوب نمی‌رود.

بچه دومی‌هایی که خود زخم زبان خورده سال سومی‌ها هستند و به همین ترتیب، هر که زخم زبان خورده سال بعدی‌اش است. زنگ استراحت که می‌شد در حیاط جمع می‌شدند و جنگ‌های تن به تن و کلاس به کلاس آغاز می‌شد. گرگم به هوا که نبود، دادم به هوای ما بود و چوب به هوای مدیر.

بچه‌ها آفتاب و گرمای تابستان و سوزی سرمای زمستان سرشان نمی‌شد. زنگ استراحت که می‌خورد با سرعت هر چه تمام خود را به محوطه ته حیاط می‌رساندند که لی‌لی‌شان را ادامه دهند. لی‌لی که نبود، نبردی بود با سرانجامی دوستانه در یک زمین گرد.

گراش از نگاه دوربین محمدامین نوبهار

بچه‌های منله ترا

در این وانفسای
موبایل و تبلت
و آید و همه‌ی
لوازم چاق‌کننده
دیجیتال، هنوز
بچه‌های پاقلعه
بعد از ظهرهایشان
را با فوتبال و
توپ پلاستیکی
می‌گذرانند.

شلوغی شب عید

برخلاف شهرهای
دیگر که در عید
نوروز نو می‌شوند، ما
گراشی‌ها روز عید
فطر نو می‌شویم.
شب عید همه به
خیابان می‌ریزند.
اکثرا برای خرید
لباس و کفش و
وسایل نو شدن و
بعضی مثل ما برای
لذت بردن از این
شلوغی شب عید!

یک عکس یادگاری

رفته بودم عکاسی
شب قدر. دیدم
پشت سرم
خیلی سر و صدا
می‌شود. بچه‌ها
بودند. یکی‌شان
به نمایندگی از ته
جمعیت صدا زد:
«عکس اما اگرش؟»
بس که ذوق عکس
داشتند، درون کادر
هم می‌دیدند.